

04.07.2019 № 3073/017К/16-31-12-03-19

Податкова консультація

Про екологічний податок

Головне управління ДФС у Полтавській області на звернення Товариства щодо справляння екологічного податку (далі – Податок), керуючись ст.52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), повідомляє.

Товариство, посилаючись на п. 242.4 ст. 242 Кодексу, запитує про порядок декларування екологічного податку у разі перевищення граничного обсягу викидів двоокису вуглецю, якщо є декілька джерел викидів CO₂ і вони знаходяться на різних територіях (території обслуговують різні управління ДФС).

Відповідно до п. 240.1 ст. 240 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) платниками екологічного податку є суб'єкти господарювання, юридичні особи, що не провадять господарську (підприємницьку) діяльність, бюджетні установи, громадські та інші підприємства, установи та організації, постійні представництва нерезидентів, включаючи тих, які виконують агентські (представницькі) функції стосовно таких нерезидентів або їх засновників, під час провадження діяльності яких на території України і в межах її континентального шельфу та виключної (морської) економічної зони здійснюються, зокрема, викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами забруднення.

При цьому п. 240.7 ст. 240 ПКУ встановлено, що не є платниками податку за викиди двоокису вуглецю суб'єкти, зазначені у п. 240.1 ст. 240 ПКУ, якими здійснюються такі викиди в обсязі не більше 500 тонн за рік.

У разі якщо річний обсяг викидів двоокису вуглецю перевищує 500 тонн за рік, суб'єкти зобов'язані зареєструватися платниками податку у податковому (звітному) періоді, в якому відбулося таке перевищення.

Такі платники зобов'язані скласти та подати податкову звітність, нарахувати та сплатити податок за податковий (звітний) період, у якому відбулося таке перевищення, у порядку, передбаченому ПКУ.

Об'єктом та базою оподаткування екологічним податком, зокрема, є обсяги та види забруднюючих речовин, які викидаються в атмосферне повітря стаціонарними джерелами (п. 242.1 ст. 242 ПКУ).

Разом з тим, база оподаткування екологічним податком за викиди двоокису вуглецю за результатами податкового (звітного) року зменшується на обсяг таких викидів у розмірі 500 тонн за рік (п. 242.4 ст. 242 ПКУ).

Форма Податкової декларації екологічного податку (далі – Декларація) затверджена наказом Міністерства фінансів України від 17.08.2015 № 715 із змінами та доповненнями. Невід'ємною частиною Декларації є додатки (розрахунки), зокрема, розрахунок за викиди забруднюючих речовин в

атмосферне повітря стаціонарними джерелами забруднення здійснюється у додатку 1 до Декларації (далі – Додаток).

З метою встановлення суб'єктом господарювання факту перевищення, визначеного п. 240.7 ст. 240 ПКУ граничного обсягу викидів двоокису вуглецю, такому суб'єкту необхідно вжити заходів із виконання інвентаризації обсягу таких викидів у порядку встановленому законодавством.

Викиди Двоокису належать до того типу забруднюючих речовин, для яких Інструкцією про зміст та порядок складання звіту проведення інвентаризації викидів забруднюючих речовин на підприємстві, затвердженій наказом Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України від 10.02.95 N 7, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 15.03.95 за N 61/597, передбачено виконання інвентаризації за матеріалами технологічного регламенту або розрахунковим методом.

Наприклад, для інвентаризації викидів Двоокису від спалювання різних видів палив за розрахунковим методом використовується Галузевий керівний документ "ГКД 34.02.305-2002 Викиди забруднюючих речовин у атмосферне повітря від енергетичних установок. Методика визначення", затверджений наказом Міністерства енергетики та вугільної промисловості України та Міністерства екології та природних ресурсів України від 14.06.2002 N 359.

Таким чином, суб'єкту господарювання, який має декілька стаціонарних джерел забруднення в межах одного та/або декількох населених пунктів або за їх межами (коди органу місцевого самоврядування за КОАТУУ різні/однакові) та здійснює викиди забруднюючих речовин, у тому числі й двоокису вуглецю, необхідно подати до контролюючого(их) органу(ів) за місцезнаходженням стаціонарних джерел забруднення заяву(и) про звітний (податковий) період, у якому очікується перевищення граничної величини викидів двоокису вуглецю у розмірі 500 тонн на рік всіма стаціонарними джерелами забруднення. До заяви додаються розрахунки з матеріалами оцінки інвентаризації обсягів викидів двоокису вуглецю за всіма стаціонарними джерелами забруднення.

Платники екологічного податку декларують податкові зобов'язання за викиди двоокису за обсяги таких викидів, що перевищують граничний обсяг, починаючи із звітного (податкового) періоду, у якому досягнуто граничний обсяг таких викидів у окремому Додатку, подають до контролюючого (их) органу (ів) та сплачують екологічний податок за місцезнаходженням стаціонарних джерел забруднення.

Податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію (п. 52.2 ст. 52 Кодексу).